

‘Ik kan niks’

Pa heeft zijn been gebroken. Dat klinkt nog niet zo heel ernstig, maar het probleem is dat hij zijn andere been niet goed kan gebruiken. Dus het werd ingewikkeld toen de dokter zei: ‘Zo. Nu kunt u hem meenemen’. Eh, nee, dat gaat niet, want hij kan het andere been niet gebruiken. ‘Ik kan niks’, zei pa. De parade van verpleegkundigen en artsen hield aan. En pa zei telkens: ‘Ik kan niks’. Dat inzicht kwam uiteindelijk over en er werd een oplossing gevonden.

Arjen Siegmann
Wetenschappelijk
medewerker WI

Arie (40) werkt in een strandpaviljoen. Hij weet nooit van tevoren hoeveel uur hij werkt. In de winter werkt hij weinig, in de zomer veel. Hij verdient in de zomer vrij aardig, maar heeft dat nodig om in de winter te kunnen overleven. Het is een lastig situatie: zijn totale inkomen is niet hoog en hij heeft weinig invloed op hoe het werk wordt ingevuld.

Men ziet tegenwoordig de situatie van Arie als ‘precair’. Arie is lid van het groeiende ‘precariaat’, in de woorden van de Britse econoom Guy Standing. De mensen in deze groep zijn volgens hem de slachtoffers van globalisering en ongebreideld kapitalisme. Ze moeten rondkomen van een laag inkomen, wonen in een buurt van mensen met weinig kansen en hebben weinig of geen mogelijkheden om zich te ontwikkelen.

Met precaire Arie kan ik me een gesprek voorstellen dat lijkt op dat van pa en de dokter in het ziekenhuis. ‘Kan Arie niet in een

ander restaurant werken?’ Nee, hij zit klem en kan niks. ‘Kan Arie niet in een andere sector werken, of een opleiding volgen?’ Nee, hij kan niks. ‘Heeft Arie misschien een partner en kunnen ze samen overleggen over wat ze anders kunnen doen?’ Nee, er kan niks.

We kunnen Arie hier niet de schuld van geven, maar wel de mensen die voor hem antwoorden. Die nu al beweren dat hij ‘niks kan’. Dat hij werkelijk geen enkele mogelijkheid heeft om iets aan zijn situatie te doen. Dat hij een slachtoffer is en een speelbal van de omstandigheden. Want daarmee maken we Arie tot een object en niet tot een mens die zelf keuzes maakt.

En hoe gaat het nu met pa? Hij is goed terechtgekomen en gaat binnenkort revalideren. Daarbij zal hij flink achter de broek gezeten worden, want ‘kan niks’ bestaat niet. •

In deze rubriek bespreken medewerkers van het Wetenschappelijk Instituut bij toerbeurt een actueel thema vanuit christendemocratisch perspectief

Reageren op dit artikel?
arjen.siegmann@wi.cda.nl